

N°. 170. NIEUW AMSTERDAMSCH A^o. 1862.

HANDELS- EN EFFECTENBLAD.

Abonnementsprijs voor 3 Maanden.
Voor Amsterdam f 7.50.
Voor de overige Steden des Rijks „ 8.50.
Afzonderlijke Couranten „ 0.10.

MAANDAG, 23 JUNIJ.
Bureau van Uitgave, Singel, G 343.

Prijs der Advertentiën:
Het zegel niet medegerekend, voor elken regel f 0.20.
Voor Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigten „ 0.90.
Verschijnt dagelijks. — Brieven Franco.

Verzoeken alle brieven te adresseren aan de Directie of Redactie van het Blad.

Zij, die voor het kwartaal, ingaande met 1° Julij 1862, op dit blad abonneren, ontvangen het van heden af tot op dien datum gratis.

Geabonneerden in de Provinciën worden verzocht, zoowel het vroeger bedrag, als dat van het loopende kwartaal, met u^t. Junij eindigende, uiterlijk vóór 30 Junij te voldoen, of per Postwissel, aan alle Postkantoren verkrijgbaar, over te maken, ten einde geene staking in de verdere toezending te ondervinden.

Tot dit blad behoort een Bijvoegsel, bevattende de Zittingen van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal van Vrijdag 20 Junij; benevens het vervolg van het Verslag over het Wetsontwerp tot regeling van de Pensioenen der Protestantsche Predikanten en van hunne Weduwen.

De Herstemmingen.

Wij hebben ons opzettelijk onthouden om den uitslag der jongste verkiezingen te bespreken, deels omdat zij nog niet geheel waren afgevoerd, daar er trouwens nog in zeven kiesdistricten herstemmingen moeten plaats vinden, deels omdat feiten krachtiger spreken dan woorden, en door haarkloverij noch sophismen kunnen vernietigd of zelfs gewijzigd worden.

Wij gevoelen dan ook even weinig lust om met veel woordenpraal uit te weiden over den tot dusverre verkregen uitslag — omdat deze, op enkele uitzonderingen na, tot de herkiezing der aftredende, genoegzaam algemeen bekende leden bepaald bleef en in de zamenstelling der Kamer dus geene aanmerkelijke veranderingen bragt — als wij genegen zijn, de droombeelden der verhitte verbeeldingskracht van de, in hare opgewondenheid, als ware het koortslijdende reactie aan de analyse van het gezond verstand te onderwerpen. Trouwens, er behoort ook meer dan eene gewone dosis dwaasheid toe, om gelijk het orgaan dezer partij doet, het niet opkomen van een menigte kiezers tot het criterium te willen maken van de beginselen, die deze zonden zijn toegedaan, en de stem, die zij, opgekomen zijnde, zouden hebben uitgebragt.

Zoodanige tijdkortingen laten wij volgaarne aan de organen der reactie over, en missgunnen haar geenszins den mageren troost, dat het mislukken der proeven van de ondgasten, om, ware het slechts één enkelen volbloed behouder, één enkelen warmen protector in de Kamer te smokkelen, aan het niet-opkomen der kiezers zou zijn toe te schrijven. Wij zijn niet gewoon, zulk een kinderspel met het gezonde verstand te drijven; wij zijn niet gewoon, met argumenten van krankzinnigen te scherm. Wij wegen het gehalte der te huis geblevenen niet, omdat... wij daerom alle rationele gegevens missen, en, de in dit opzigt nog heerschende laauwheid van vele kiezers daaraan toeschrijvende, dat zij in den eigenlijken geest van het constitutionele staatsleven nog weinig zijn doorgedrongen, bij gevolg al het gewigt, aan het verkiezingswerk verbonden, nog niet levendig genoeg beseffen, gelooven wij nogtans niet te ver te gaan, wanneer wij aannemen, dat de kiezers ditmaal zeker in een grooter getal ter stembus zouden zijn opgekomen, had het Ministerie niet den misslag begaan, den allerongehoeftsten dag voor de verkiezingen vast te stellen.

De dag na Pinkster, een dag waarop duizenden nog het zoogenoemde „Pinkster drie“ vieren, waarop talrijke menigten, die godurende de feestdagen der stad harer inwonijng hadden verlaten, nog niet waren teruggekeerd, zulk een dag moest ongetwijfeld een nadeligen invloed op de opkomst, althans van vele kiezers, uitoefenen.

Intusschen kunnen, gelijk wij reeds zeiden, zoodanige schermutselingen en haarkloverijen het positief gebeurde niet veranderen, dat de eigenlijke reactie, namelijk de Ind-Indische behouders-partij, overal met hare kandidaten heeft schipbreuk geleden; en, zoo veel is dus een door de uitkomst zelf bevestigd feit, dat althans de overgrote meerderheid der opgekomen kiezers dit stelsel niet is toegedaan.

Wat immers is de ware stand der zaken in de zeven kiesdistricten, waarin herstemming moet plaats hebben, en wat heeft dus de volbloed-reactionaire partij aldaar thans te hopen; thans, nu de Pinksterdagen voorbij zijn en ook die kiezers, welke, verdoept in het feestgenot, aan den burgerlijken van het stemmen niet indachtig waren, hoogstwaarschijnlijk ter stembus zullen opkomen?

Slaan wij den stand der zaken aldaar onbevooroordeeld gade, dan komen wij tot de volgende resultaten.

In Haarlem is het der reactie gelukt, door sluwe intrigues verdeeldheid in het kamp der liberale kiezers, welk vroeger voor den heer Heemskerk B. gested had, te zaaijen, en, in dit troebel water visschende, de candidatuur van den heer van Hall, waarvoor straks nader, binnen te smokkelen, en dien zoo tegenover den heer Mulken te stellen.

In Leiden, het centraal-punt, van waar het licht moest uitgaan, maar dat, even als Utrecht, zich van alle Europeseche universiteiten daardoor zoo kennelijk onderscheidt, dat het schittert door duisternis, in Leiden slaagde men er in, den eenen duisterling, den heer Groen, tegenover den anderen, den heer Taets van Amerongen, te stellen.

Maar te Sneek staat nog, met gelijke kansen, de liberale Jongstra tegenover den behouder Lycklama; even als, in Zwolle, de candidaat der vrijzinnigen, de heer de Meester, tegenover den heer Groen, het hoofd der anti-revolutionairen, die toch slechts een eijndig wegs gelijkelijk met de Indische behouderspartij kunnen zamengaan, om dan hemelsbreed niteen te loopen.

In Amersfoort betwist nog de candidaat der liberalen, de heer Mr. Verloren van Themaat, de kans aan den volbloed Groeniaan van Asch van Wijk, terwijl ook in Middelburg de liberale candidaat, de heer Vis, en wel met gunstige kansen, het mandaat van volksvertegenwoordiger aan den door zijne eigene west-genooten verworpen en reeds ook in andere kiesdistricten afgevozen baron van Heemstra bestrijdt, en Roermond tusschen de keuze van twee liberalen, den heer de Lom de Berg en baron Keverberg, verdeeld is.

En, wat zal nu de vermoedelijke uitslag van dezen worstelstrijd zijn? Zonder vooringenomenheid, laat zich die, onzes inziens, ligtelijk voorspellen.

Haarlem is, wel is waar, in het net gelopen; de liberalen aldaar, reeds tusschen de heeren Heemskerk en Salvador verdeeld, hebben zich, weinig gedachtig aan de spreuk der vaders, dat eendragt alleen magt geeft, door de voorgestelde candidatuur van den heer Mulken tot nog grooter verdeeldheid laten misleiden, en... dit was het gunstigste tijdstip voor den Rotterdamschen ex-makelaar in halfste Ministeriën — den bankier Levy, die het nog eenmaal wilde beproeven „Hoog spel“ te spelen — om het verdeel en heerscht in praktijk te brengen, en, zijn candidaat van Hall binnen te smokkelen.

Geen wonder; zou de Rotterdamsehe koffij-bankier, gewoon om sedert jaren Ministers te benoemen en tot val te brengen, zoude een Ministerie Thorbecke kunnen verdragen, tot welks leden hij, de van ouds vermaarde fabrikant in ministeriën, naarwelijks toegevoegd heeft? Zulk een vermetel kabinet moet tot val worden gebragt, en... daartoe is de heer van Hall de geschiktste man.

Dat men bij dit alles op de eenvoudige en lichtgelooovigheid der Haarlemmers speculeerde, en zich verzekerd hield, deze goede lieden door voorspiegeling der behartiging van hunne belangen, gemakkelij te kunnen om den tuin leiden, ligt, hoe weinig respect het ook voor het gezonde verstand en de zelfstandigheid der Haarlemmers verdraagt, geheel voor de hand.

Het is vermetel; maar... waarom regtvaardigden de Haarlemmers dien schijn; waarom lieten zij zich in slaap wiagen, terwijl de raddraaiers in het vuistje legchen, en zich lustig maken over

de onnoozelheid, die eene herstemming tusschen de heeren Mulken en van Hall mogelijk maakte?

Zullen de Haarlemmers verder gaan, en zich nog meer tot dupe laten maken; of zullen zij thans voor goed wakker worden?

Zullen zij den man in de Kamer brengen, die volstrekt niet het welzijn van Haarlem, maar doodeenvoudig den val van het Ministerie Thorbecke beoogt?

Zullen zij den man in de Kamer brengen, die in Indië het stelsel van behoud, wilkeur, gunstbetoon en verwaarloozing is toegegaan, onder welks regiem — zie de hoofdartikelen in onze nummers van den 10 en 12 dezer — niet minder dan eene som van honderd vijftien miljoen is zoek geraakt? Of, zullen thans alle liberalen daartegen waken, en eenpariglijk hunne stemmen op den heer MULKEN vereenigen?

Wij hopen het voor de goede zaak; wij hopen het, tot redding der eer van de bedrogen Haarlemmers. Wij vertrouwen er op!

Leiden heeft zich, als akademie-stad, reeds lang genoeg voor het oog van Europa geocompromitteerd, door obscurantismus en exclusivismus op politiek terrein. Wil het thans ook nog het bewijs leveren, dat het niet minder schittert door onverdraagzaamheid ook op godsdienst-gebied? De Nederlandsche „Alma Mater“, om het wetenschappelijk standpunt, dat zij inneemt, zoo algemeen geacht, zal zij, wat ook tot hertoe hare dwalingen waren — dwalingen, die wij, te harer eere, liever aan het drijven van eenige raddraaiers toeschrijven — voortgaan dwaasheden te doen, waarbij zij slechts zich zelve kan in het aangezicht slaan? Zal zij vergeten, dat een Thorbecke en Olivier uit hare muren tot den ministeriën zetel zijn overgegaan? Zal zij, zij zelve, willen medewerken, om den heer Groen in de Kamer te brengen en daardoor te doen blijken, dat zij er slechts naar streeft, om het licht, uit hare muren opgegaan, weder uit te dooven, en, in het kabinet Thorbecke, het gehele liberale principe te bestrijden?

Dit kunnen wij onmogelijk gelooven!

Ook de Leidenaren zullen het begrijpen, dat zij niet langer de werktuigen van enkele aristokratische drijvers behooren te wezen; zij zullen waken, en doen, wat er nog kan gedaan worden, om liever ten halve te keeren, dan geheel te dwalen; zij zullen van twee kwaden het minste kiezen, en thans hunne stemmen vereenigen op den heer TAETS VAN AMERONGEN.

En Middelburg? Zal Middelburg zich openlijk ten toon stellen als eene gemeente, die alle gevoel van eigenwaarde verloren heeft? Zal het er het zegel op drukken, dat de Middelburgsche kiezers de verlatene zonen zijn van die vrijheidsminnende vaders, wier leus was: „Luctor et... emeryo!“ en dat zij daarom tot de kneedbare slaven van eenige zelfzuchtige aristokratische families zijn neergezonken?

De verkiezing van den heer Heemstra, met verwerping van den liberalen stadgenoot, den heer VIS, zou inderdaad dit brandmerk des hoons op het voorhoofd der nanven van den gevierden Zeeuw, Michiel Adriaansz. de Ryter, drukken!

Wat grond immers bestaat er voor hen, voor de verkiezing van den heer van Heemstra?

„Baron van Heemstra“, is er onlangs zeer juist aangemerkt: „werd, in Leeuwarden, door de conservatieven gesteld tegenover den volbloed liberaal IJzard; in Utrecht daarentegen, door de liberalen van IJsselstein, tegenover den archi-behouder Kien“.

Uit welk standpunt willen nu de misleide Middelburgers hem aanbevelen? In welke rol moet het nu heeten, dat hij voor de Middelburgers zal optreden? Rollen toch heeft de heer v. IJ. zoo veel gespeeld, dat de keuze van het emplot, bij een zoo rijk repertoire, niet moeilijk kan vallen; evenwel kan het dan ook geene oorspronkelijke rol wezen. Men hoore slechts hoe zijne eigene west-genooten over hem spreken, en de gronden uiteenzetten, waarop zij het anders zoo bruikbaar, namelijk voor onderscheidene ambtelijke geschikte, sujet niet van hunnetwege op het staatstooncel wilden terugbrengen.

In het nummer der Friesche Courant van Maandag den 9 dezer, luidt het, in een volgeschreven hoofdartikel hieromtrent, als volgt: „Welk beginsel vertegenwoordigt de heer van Heemstra? Hij was vóór 1848 liberaal, een der negen mannen, en dus homogen met Thorbecke; toen echter homogen met Donker Curtius en de Kempener, in het Ministerie 1848—1849; later weder homogen met van Hall, in het Ministerie 1860—1861, om eindelijk, gedurende drie vierendeels jaars, met van Zuylen en van Tets het dwangrijk der beginselen geheel van zich af te werpen“.

Welnu, Middelburgers, wilt gij u openbaar tot werktuigen veranderen van eenige aristokraten, die u voor hunne belangen exploiteren, en u willen laten slikken, wat niemand lust; of wilt gij u den naam van vrije, zelfstandige mannen waardig maken en denouden roem van Zeeuwsehe onafhankelijkheid handhaven, door de keuze van uwen liberalen stadgenoot, den heer VIS?

Wij rekenen er op. Gij zult de schim van den onsterflijken de Ryter niet doen blozen! Intusschen, waakt en werkt, wanneer gij u tegen zulk eene onteerende verschalking wilt vrijwaren!

Voor Sneek hebben wij niets te duchten. Daar moet eene herstemming plaats vinden tusschen den liberalen Jongstra, die bij de eerste stemming 616, en Lycklama, die slechts 329 had verworven. De Pinksterdagen, zoo velen van de stembus afhelden, zijn intusschen voorbij. Eene talrijke opkomst der vrije Friesche kiezers, en... de liberale zaak heeft ook, door de verkiezing van den heer JONGSTRA, daar gezegevierd.

Ook voor Zwolle keesteren wij niet de minste vrees. Is het daar eenigen drijvers gelukt om, bij het achterwege blijven van zoo vele kiezers, welke de feestdagen de stembus deden vergeten, 474 stemmen voor den heer Groen te winnen, het is dan ook weer dan zeker, dat zij daartoe al hunne krachten in de wanhopigste pogingen hebben uitgeput, en tot de uiterste grens van hun vermogen zijn gekomen.

Maar heeft toen nog, onder zoo ongunstige omstandigheden, de liberale candidaat, de heer DE MEESTER, 514 stemmen op zich vereenigd, dan kan thans, bij meer getrouwe opkomst der kiezers, de uitslag niet twijfelachtig zijn, en is de verkiezing van den heer DE MEESTER verzekerd.

Ten slotte nu Roermond tusschen twee erkend liberalen, den heer de Lom de Berg en den baron Keverberg, verdeeld is, zoo hebben wij ook van daar, wat er ook gebeure, slechts versterking van het liberale clement te wachten. Gaarne intusschen zouden wij aldaar den heer DE LOM DE BERG herkozen zien!

En zoo blijft er dan nog alleen Amersfoort over, waar de liberalen tegen de reactie te worstelen hebben. Daar toch moet eene herstemming plaats hebben tusschen den Groeniamischen candidaat van Asch van Wijk en den liberalen Mr. Verloren van Themaat.

Overweegt men echter dat, bij de eerste stemming, de heer van Wijk 598 en de heer Themaat 527 stemmen verwierven, en neemt men hierbij in aanmerking, dat ook hier de feestende vele liberale kiezers het verkiezingswerk deden vergeten, terwijl — daarvan kan men zich verzekerd houden, en moet dit tot lof dezer partij erkend worden — de reactionairen niets vergeten en integendeel, als gewoonlijk, de uiterste krachten hebben ingespannen, dan ligt het voor de hand, dat zij ook hier hunne laatste krachten uitgeput, en de uiterste grens van hunne hoop en vermogen reeds bereikt hebben. Maar dan is er nu ook slechts eene krachtige poging, eene getrouwe opkomst der liberalen noodig, om ook hier, door de verkiezing van den heer Mr. VERLOREN VAN THEMAAT, aan het liberale beginsel de zege te verzekeren.

Ziedaar de verwachting, die wij van de herstemmingen keesteren!

Politiek Overzicht.

AMSTERDAM, Zaterdag 21 Junij.

Eergisteren heeft graaf Russell in het Britsche hoogerhuis verklaard, dat de conventie, door de Britsche gevolmagtigden met Mexico gesloten, ofschoon bevestigend, evenwel door de Engelsche regering niet zal worden geratificeerd, omdat zij in betrekking staat met eene andere conventie, tusschen Mexico en Noord-Amerika gesloten, en waardoor Engeland in onaangenaamheden zou kunnen geraken. Ook verklaarde graaf Russell, dat sir Ch. Wyke zich thans niet op officiële wijze in Mexico ophoudt.

De Fransche regering blijft bij haar plan om in het Amerikaanse conflict te interveniëren, hetzij alleen, hetzij in gemeenschap met Engeland. De Constitutionnel is zeer voor zoodanige gemeenschappelijke interventie en zegt, dat Engeland daarvoor gunstig is gestemd; alle berichten logenstraffen echter dit bevelen.

De Fransche dagbladen deelen het van Londen ontvangen bericht mede, dat de Fransche troepen in Mexico naar Vera-Cruz terugtrek-

ken, de Patrie verklaart echter, dat dit berigt door niets wordt bevestigd en dus waarschijnlijk ongegrond is.

De ongesteldheid van generaal de Lorencez maakt het noodzakelijk, dat er een plaatsvervanger wordt benoemd. De Fransche dagbladen melden thans, dat generaal de Forey met het opperbevel over de Fransche troepen in Mexico is belast.

Er loopt ook een gerucht, dat graaf Dubois de Saligny, diplomaat vertegenwoordiger van Frankrijk in Mexico, zal worden teruggeroepen, omdat de Fransche regering zeer verstoord is, dat hij bij de eischen, die aan president Juarez zijn gedaan, ook gevoelt heeft de vordering van het huis Yecker, waarvan wij reeds in ons nummer van 2 Junij melding maakten, en die gegrond is op de belofte van president Miramón om voor de 750,000 dollars, welke hij van dit huis leende, eene veel grootere som (men spreekt van 1,500,000, maar ook van 15 miljoen dollars) terug te zullen geven. Juarez heeft deze overeenkomst niet willen erkennen en biedt de teruggave van het geleende kapitaal met de rente aan.

De berichten uit Duitschland leveren voortdurend niet veel belangrijks op politiek gebied. Gelijkelijk onder de berichten uit Berlijn wordt gemeld, begint het huis der afgevaardigden zich toe te rusten op den strijd tegen het ministerie, dat de begrotingen voor 1862 en 1863 wenschte goedgekeurd te zien alvorens de quaestie der leger-organisatie definitief te regelen. In de gisteren gehouden zitting van dat huis heeft het zijn voorloopig gekozen president en beide vice-presidenten in die functie bevestigd, hetgeen trouwens te verwachten was.

Omtrent de ministeriële crisis te Kassel, en meer speciaal de beslissing van den keurvorst ten aanzien van het hem ingediende programma der nieuwe ministers, is nog altijd niets naders te melden, ondanks den af of niet gemeenden aandrang tot bespoediging, dien de Pruisische regering van tijd tot tijd talrijke officieusen weg daaromtrent laat hooren. Zeer terrecht schrijft dan ook een Berlijnsch correspondent van de Kolnische Zeitung: „Even als altijd, is het thans ook weder gelukt, de algemeene deelneming in deze aangelegenheid uit te putten. De gave der Duitschers, om de brandendste vraagstukken verveld te maken, wordt door niemand ontkend. Het ware echter te wenschen, war het slechts ter wille van het buitenland, dat den loop dezer quaestie met bespotting moet volgen, dat er eenige overeenstemming gebragt werd in de van de regering uitgaande verzekeringen en aankondigingen, en dat men niet heden verlangt, dat het publiek zich zonder voorbehoud en geloovig verheuge over de resultaten eener politiek, die morgen weder op de algemeene belangstelling voor haar „stijgend ongeduld“ aanspraak maakt“.

BUITENLAND.

Frankrijk.

PARIS, 19 Junij. Ook heden werd de vergadering van het wetgevend ligchaam door een talrijk publiek bijgewoond. Te 1 uur opende graaf de Morny, die hersteld is van de ziekte, welke hem had belet de vergadering te presideren, de vergadering.

De kolonel Reguis was de eerste spreker; hij viel het budget van oorlog zeer hevig aan; vervolgens sprak generaal Lebreton in denzelfden geest. Beiden werden door den minister Baroche beantwoord.

Vervolgens hield de heer David eene rede over Algerië, waarbij hij zeer vele goede raadgevingen gaf. Hij verlangde, dat er meer zorg voor deze belangrijke kolonie werd gedragen, daar zij, in plaats van vooruit te gaan, achteruitgaat. Hij wenschte, dat men de Fransche wetgeving op Algerië toepaste.

De heer Mercier-Lacombe, directeur der burgerlijke zaken in Algerië, wederlegde den heer David; hij beweerde, dat geene enkele regering zoo vele moederlijke zorg voor hare koloniën draagt, als de Fransche voor Algerië. Deze kolonie gaat met groote schreden vooruit. De opbrengst der katoen vermeerderd; vlas wordt er op groote schaal gebouwd; de veeteelt neemt aanzienlijk toe. In één woord, de regering begrijpt haar pligt volkomen en zal die weten te vervullen. Daarna zijn het budget van oorlog en dat voor Algerië aangenomen.

Over het budget van marine sprak de heer Conseil, en wel ter gunste van het personeel bij de administratie en de geneeskundigen bij dit departement. De heer Leroux, rapporteur, beantwoordde hem, en daarna werd het budget zonder verdere oppositie aangenomen.

Hierna werd het budget van openbaar onderwijs behandeld; de heer Nogent-Saint-Laurens viel het ministerie hevig aan over de werkloosheid, die daarbij heerscht, en ook de commissie, omdat zij bezuinigingen op het budget had voorgesteld. In Engeland heeft men voor het lager onderwijs 25 miljoen over, en in Frankrijk slechts 6 miljoen. De spreker roemde zeer de inrigting van het onderwijs in Engeland, en gispde die van Frankrijk.

De heer Leroux beantwoordde dien spreker en verzocht de kamer uitspraak te doen tusschen hen, die bezuinigingen verlangen, en hen, die verhooging van het budget voor openbaar onderwijs wenschelijk achten.

De heer Ternières klaagt over de scholen, waar jongens en meisjes bij elkander zijn; hij wenschte de opheffing dezer scholen. Nadat nog eenige sprekers het woord hadden gevoerd, werd de vergadering tot morgen verdaagd.

Men zegt, dat maarschalk Niel in ongenade is gevallen, omdat er tusschen hem en den hertog van Nemours te Londen eene zeer aandoenlijke scene is voorgevallen. De maarschalk, die onder Louis Philippe heeft gediend, had zijne ontroering niet kunnen weêrhouden, toen hij de ex-koningin Amélie en den prins zag.

De heer de Lavalette is — zoo als uit Rome wordt berigt — zeer verstoord; hij zou hebben gezegd, dat Rome de bisschoppen en geestelijken tegen Frankrijk aanhiet, even als Samson een aantal vossen met brandende stoffen aan hunne staarten tegen zijn vijanden losliet.

De heer Dupanloup, bisschop van Orleans, heeft bij den heer de Lavalette gediend, nadat hij had voorgesteld eene zinsnede te voegen in het adres der geestelijken aan den paus, waarin dank werd gezegd aan Frankrijk voor de wijze, waarop het den paus beschermde.

Een Parijsche geestelijke, de onder-almoezenaar der vloot, heeft van de regering bevel ontvangen een antwoord gereed te maken op het adres der bisschoppen aan den paus. Het zal of in den vorm eener brochure worden uitgegeven of door de half-officiële bladen worden medegedeeld.

De regering doet op nieuw pogingen bij het kabinet te Weenen, om de stoffelijke overblijfselen van den hertog van Reichstadt naar Frankrijk te mogen overbrengen.

De regtbank van koophandel heeft gisteren uitspraak gedaan in de zaak tusschen eenige personen, die bij den heer Miris gold hadden geleend op aandelen, en den heer Miris. De regtbank heeft, in lijnregte tegenspraak met het arrest van het hof te Douai, geoordeeld, dat Miris geen recht had de verpande stukken te verkoopen en hij, of liever de commissie van liquidatie der spoorweezen, is dus veroordeeld aan de eischers de waarde hunner actiën, zoo als die was op den dag der beleening, terug te geven. Natuurlijk zullen thans ook de overige personen, die bij Miris beleeningen hebben aangegaan, hun recht doen gelden.

De schadeloosstelling, die Spanje aan Frankrijk heeft betaald wegens den veldtocht van 1823, beloopt 25 miljoen, waarvan een groot gedeelte bestemd is voor de Mexicaansche expeditie. Spanje, dat alle verdere medewerking aan die expeditie heeft geweigerd, zal dus toch, hoewel niet regtstreeks, daartoe behulpzaam zijn.

Men zegt, dat er, na het gebeurde in Mexico, een geheim tractaat tusschen Engeland en Spanje is gesloten.

De handelsbeweging van Mexico loopt jaarlijks over eene gemiddelde waarde van 175 à 180 miljoen francs. De uitvoer beo^opt $\frac{2}{5}$ en de invoer $\frac{3}{5}$ van die som. Geld en edele metalen komen voor $\frac{1}{10}$ van den uitvoer voor en de producten van landbouw en industrie voor $\frac{1}{10}$.

Onder de Spaansche heerschappij bragt Mexico voor 150 miljoen aan goud en zilver op en thans ongeveer nog 115 miljoen, niettegenstaande den slechten toestand en de geheele verlaten van heele aarde in onloop is, op 50 miljard rekenen; daarvan brengt Mexico 20 miljard op.

De Spaansche koningin-moeder Christina, die zich alhier bevindt, verzet zich hevig tegen de candidatuur voor den Mexicaanschen troon van den aartsbischop Maximiliaan.

Engeland.

LONDEN, 19 Junij ('s avonds). De onderkoning van Egypte werd

gisteren plotseling ongesteld, waardoor hij verhinderd werd zijn jagt te Woolwich te verlaten en zich naar het hotel der Turksche ambassade te begeven, ten einde eene deputatie van de Schotsche kerk te ontvangen. Hij zal haar adres diensvolgens heden te Woolwich in ontvangst nemen.

Gisteren is een groot gedeelte van den onderaardschen spoorweg-tunnel tusschen Raystreet en Saffron Hill ingestort, ten gevolge waarvan de voltoojing van dien spoorweg minstens eenige maanden zal worden vertraagd. Het ongeval werd veroorzaakt door de vele in de laatste dagen gevallen regens, waardoor de tunnel ter diepte van 10 à 12 voet werd onder water gezet. Indien het niet spoedig gelukt, aan het water eene doelmattige afleiding te bezorgen, dan ziet men nog meer ongevallen te gemoet, vermits men vreesd, dat het gehele afgevoerde gedeelte van den spoorweg zal onderloopen.

Op de Noordwest-kust van Ierland heeft dezer dagen de volgende daad van zee-roof plaats gehad. De schooner Jewess, die met eene lading mais van Liverpool in de nabijheid van Galway was aangekomen, werd in open ze: door vijf booten, bemand met ongeveer 40 koppen, aangevallen en van een gedeelte der lading beroofd. Men geloofd, dat de honger tot deze daad geleid heeft.

Reeds is met een paar woorden melding gemaakt van eene verandering van ministerie in Brazilië (zie ons nummer van 17 dezer onder „Laatste Berigten“). Zie hier wat de berichten uit Rio de Janeiro van 23 Mei daaromtrent mededeelen: Het Caxias-ministerie is den 21 dezer gevallen. De oppositie, bestaande uit de liberalen, onder leiding van den heer Ottoni, en de zoogenoemde derde partij, zijnde de gematigde conservatieven, met den heer Zacharias Goes de Vasconcellos aan het hoofd, verkregen als door verrassing en eene bij gesponnen parlementaire manoeuvre eene meerderheid van ééne stem, bij gelegenheid der discussie over het adres van antwoord op de troonrede. Het Caxias-ministerie delfde het onderspit ten gevolge der afwezigheid van vier leden, die, luidens hunne eigene verklaring, te zijnen gunste zonden gestemd hebben. Na zijne onderlaag stelde het ministerie eene ontbinding der kamers voor, doch de keizer verwierp den maatregel en ontbood den heer Zacharias, dien hij met de vorming van een nieuw kabinet belastte. Die taak was intusschen zeer moeijelijk, daar de voornaamste leden der oppositie en die van de derde partij weigerde een deel uit te maken van een kabinet Zacharias. Na verloop van 48 uren werd nogtans de lijst van het nieuwe ministerie (in bovengevoend nummer van ons blad medegedeeld) zamengesteld. Het schijnt echter eene onmogelijkheid, dat dit kabinet over eene meerderheid in de kamer zal kunnen beschikken, terwijl het tevens zeer waarschijnlijk is, dat de jongste der ministers, die van marine, het met zijnen ambtgenoot van financiën over eene belangrijke quaestie van den dag, de fusie der banken met de banking Unity, bij wier oplossing gewigtige belangen zijn betrokken, het nimmer eens zal kunnen worden.

Rusland.

St. PETERSBURG, 16 Junij. Het aantal personen, dat naar aanleiding van de brandstichtingen is gearresteerd, bedraagt 472; de eigenlijke hoofden heeft men nog niet kunnen ontdekken. Indien men sommige geruchten mag gelooven, dan zouden reeds vóór twee maanden van Londen uit agenten naar Rusland zijn vertrokken, met instructie tot brands-lichtingen, terwijl men der regering eene bedreiging zou hebben doen toekomen, houdende, dat wanneer de brandstichtingen het gewenschte gevolg niet hebben — de gewenschte hervormingen — men tot vergiftigingen zijne toevlugt zou nemen.

Duitschland.

WEENEN, 18 Junij. De pauselijke nunciüs alhier heeft aan graaf Rechberg namens den paus verklaard, dat deze geen oogmerk heeft opgehouden, de uitnuttende diensten van Oostenrijk in hare volle waarde te erkennen, zich derhalve tegenover keizer Franz Joseph tot de grootste dankbaarheid verplicht gevoelt, en bereid is dit bij elke gelegenheid door daden te bevestigen. Algemeen geloofd met dat deze verklaring slechts gedaan is met het doel, om den ongunstigen indruk weg te nemen, hier te weeg gebragt door de omstandigheid, dat bij de thans geëindigde feestelijkheden der canonisatie te Rome de Fransche geestelijkheid steeds den boventoon voerde, en dat de paus bij voortduring in haar voordeel besliste bij geschillen, welke tusschen haar en de Oostenrijksche geestelijkheid ontstonden. De kardinaal-aartsbisschop van Weenen, Mgr. von Rauscher, schijnt dit voorzie te hebben, en het wordt daaraan toeschreven, dat hij zich bij deze gelegenheid niet naar Rome heeft begeven.

De officiële Wiener Zeitung kondigt de algemeene inschrijving aan op een vijfde deel der uit te geven loten van 1860. Er zal een bedrag van fl. 16,600,000 tegen den cours van 94 voor de publieke deelneming worden beschikbaar gesteld, en wel fl. 12,450,000 in aandelen van fl. 500, en fl. 4,150,000 in aandelen van fl. 100. De inschrijving wordt van 20 tot 26 dezer opengesteld. Er kan voor geen geringer bedrag dan fl. 100 nominaal ingeschreven worden. De uitslag der inschrijving zal uiterlijk den 12 Julij e.k. worden bekend gemaakt. Wanneer de inschrijvingen het daarvoor gestelde bedrag overschrijden, zullen zij pondsgewijs worden verminderd, en wanneer de inschrijvingen op aandelen van fl. 500 meer dan de som van fl. 4,150,000 bedragen, zullen deze door middel van loting op dat cijfer worden teruggebragt.

Uit Verona wordt gemeld, dat de veldtuigmeester Benedek, den tegenwoordigen commandant dier stad en der daartoe behoorende vestingen, uit die betrekking ontzet en in diens plaats generaal Starnoni benoemd heeft. De reden hiervan is nog onbekend. Hij is thans uit Verona vertrokken, om gedurende drie weken de baden te gebruiken. Sedert eenige dagen hebben er veelvuldige garnizoensveranderingen plaats tusschen Verona, Mantua, Peschiera, Padua, Venetië en Treviso.

BERLIJN, 20 Junij. De discussie over het met Frankrijk gesloten handelsverdrag zijn gisteren bij de vereenigde commissie voor financiële en handels-aangelegenheden in het huis der afgevaardigden begonnen.

In de budget-commissie van hetzelfde huis heeft de minister van oorlog verklaard, dat de regering voornemens is, niet in deze, maar eerst in de volgende winter-zitting een ontwerp tot definitieve regeling der leger-organisatie in te dienen. Op grond daarvan gaf de commissie het bezwaar der vertegenwoordiging te kennen, om niet slechts de begroeting voor 1862, maar ook die voor 1863 goed te keuren, vóórdat eene aangelegenheid als deze, welke daarop van zoo overwegenden invloed is, zou geregeld zijn. Van wege de regering werd hierop niets geantwoord.

FRANKFORT, 19 Junij. Uit Kassel wordt gemeld, dat er eergisteren, onder voorzitting van den keurvorst, ministerraad is gehouden, waarbij slechts aangelegenheden van ondergeschikten aard behandeld werden. Omtrent het programma van het nieuwe ministerie is echter nog niets beslist.

De commissie ad hoc der eerste kamer van Baden heeft gerapporteerd tot aansluiting bij het besluit der tweede kamer, betreffende de opheffing der speelbanken.

Bij het ministerie van koophandel te München zijn gisteren de conferentien van afgevaardigden uit de Zuid-Duitsche staten van het toeverblijf begonnen, betreffende de quaestie der aansluiting bij het Pruisisch-Fransch handelstractaat.

België.

BRUSSEL, 20 Junij. De Monteur heeft geen nader bulletin nopens 's konings gezondheidstoestand medegedeeld. Naar men verneemt, zullen echter, tot geruststelling van het publiek, nog voorloopig om de twee dagen bulletins worden uitgegeven. De lijfarts van koningin Victoria, sir James Clarke, die door haar herwaarts was gezonden en twee dagen op het kasteel te Laeken heeft doorgebragt, is thans met zeer bevredigende berichten naar Londen teruggekeerd.

Binnen eenige dagen worden aartsbischop Ferdinand Max met zijne gemalin uit Weenen hier verwacht op hunne reis naar Londen, alwaar, gelijk gemeld is, de aartsbischop zijn schoonvader, koning Leopold, zal vertegenwoordigen bij de echthetverbinding van prinses Alice met prins Ludwig van Hessen.

(Zie vervolg van het buitenland op de 3de pagina.)

BINNENLAND.

Omciële Berigten.
Z. M. heeft bij besluit van 5 Junij 1862 N°. 68 bewilliging verleend tot vergrooing van het kapitaal en verdere wijziging der statu-

Dito dito fl. 350 1854.4	% 218
Dito dito fl. 500 1880.5	, 430
Fr. Oost. Spw. Obl. bij Hope&	

Nadere uitvoering van de maatregelen moet voortdurend worden geëvalueerd en indien nodig moeten maatregelen verkrijgbaar, alwaar

Handelingen der Staten-Generaal.

BIJVOEGSEL,

behoorende tot het *Nieuw Amsterdamsch Handels- en Effectenblad*, van
Maandag, 23 Junij 1862, N°. 170.

EERSTE KAMER.

Zitting van Vrijdag 20 Junij.

Aan de orde is de beraadslaging over:

1. Wetsontwerp tot naturalisatie van F. G. Steek en 9 anderen; van H. H. A. Reijnders en 9 anderen; van F. W. Reijnders en 9 anderen, en van J. H. A. Reijnders en 9 anderen.

2. Wetsontwerp tot vaststelling der begroting van uitgaven van den Staat voor de jaren 1862 en 1863.

De heer V. NISSEN VAN PANNERDEN heeft eenige opmerkingen en aanmerkingen. Hij is het eens met den Min. van Binnenl. Zaken over de wijze van ontentgenen, in den geest der ontentgeningswet, te weten, de wet van verdeling van het algemeen nut vast te stellen, alvorens de werken aan de hand te nemen. Voorts behandelt Spr. de bepalingen van de ambtenaren bij den waterstaat, waarvan het gevolg is, dat de twee ingenieurs, werkende onder den hoofdingenieur bij de spoorwegen, niet genieten dan de laatste, dat is, dat hier een ongeëvenaarde verhouding bestaat. Spr. heeft het daarom af, dat ingenieurs bij den waterstaat, bij de spoorwegen werkzaam, meer bezoldiging gekregen dan die uitstaande met den waterstaat belast zijn, hetgeen een groot onrecht is. Ten slotte hoopt Spr., dat de Regering bij de bepalingen van gronden, die schatting door onpartijdige deskundigen zal doen plaats hebben.

De heer V. ANDRINGA DE KEMPENAEER behandelt de aansluiting met het buitenland. Met het gevoelen des Min. daarmede is de Tweede Kamer geëens. kan Spr. zich niet vereenigen. Hij ziet daarin geen gewin voor onze onafhankelijkheid; hij dringt dus op spoed aan en verlaagt, dat verder te vroeg dan te laat vastmede te worden. Voorts vraagt Spr., hoe ver de begroting van 1863 reeds is opgesteld, opdat de overschotten van vorige jaren niet te lang ongebruikt blijven. Ten slotte bespreekt hij de exploitatie en het aanschaffen van materieel, en hoopt, dat de exploitatie eenen rationele zal blijven en dat men zich niet zal laten verleiden, om uit geldelijk voordeel, buitenlanders boven ingezetenen te bevorreken. Hij hoopt ook, dat de bestellingen voortaan in de Nederlandsche fabrieken zullen worden gesteld.

De heer C. J. VAN DER WOUDE behandelt het tijdstip der aansluiting. Hij weet dat de aansluiting een groot voordeel daarin moet hebben, maar het tijdstip daarin Min. W. S. hoopt, dat de aansluiting niet onafhankelijk zullen zijn voor nadering der grenzen, kon spr. niet goedkeuren. Daarbij komt, dat de onderhandelingen soms jaren lang duren.

De heer F. J. VAN DER PUTTE bespreekt ingelijks de ongeëvenaarde verhouding tusschen de tractementen van de ingenieurs bij de spoorwegen en bij den waterstaat, en vraagt of de eerstgenoemde aangenomen arbeid te verrigten hebben. Hij vreest dat de pensioenwet voor den waterstaat zeer zal worden verswaard door tijdelijke detachering. Hij vraagt ook, hoe de Regering om de ingenieurs bij den waterstaat de kans te laten over te gaan bij de spoorwegen. Hij hoopt dat de Min. daarop een antwoord zal geven.

De MIN. VAN BINNENL. ZAKEN beantwoordt de sprekers. In de toelichting heeft de gedachte aan de ambtenaren bij de spoorwegen. De Min. heeft geen tarief te stellen voor meerdere of mindere moeilijkheden bij de spoorwegen of bij den waterstaat, maar in Zeeland geloofde de Min., dat de werkzaamheden der laatste moeilijker zijn. Het zal echter van het systeem van exploitatie afhangen of de lasten van den waterstaat bij de spoorwegen hooger of lager zullen zijn. De Min. verklaart dat het mogelijk is een vasten regel te stellen over de toelichting.

Voorts zegt de Min. dat door de tegenwoordige wijze van ontentgenen, waarvoor bevoelen is voor rigtige taxatie.

Wat de aansluiting betreft, vraagt de Min. wat men bedoelt met niets lang te wachten. Hij zou het niet goedkeuren de onderhandelingen aan te hangen als nog een wijd veld open is, wil men niet het aanschaffen aan buitensporige eischen. Alle tot dus ver besloten onderhandelingen zijn toch mislukte.

De Min. antwoordt alles aan den natuurlijken loop van zaken over de aansluiting.

Van het belang van aansluiting, kan volgens den Min. niet het oog op het belang van het internationaal verkeer geen sprake zijn. De Min. hoopt de begroting voor de staatspoorwegen dienst 1863, geëntijdig of nagenoeg met de gewone begroting in te dienen.

Wat de exploitatie betreft, zegt de Min. dat de vraag, hoe de exploitatie zal geschieden, niet kan afhangen van het eenige weken vroeger of later berijden van een klein gedeelte van den weg.

De Minister zal thans niet in de vraag treden over de exploitatie. Hij verwacht, dat de hante van de spoorwegen de vruchten plukke, met vermindering van de lasten, maar de Minister kan niet als systeem aannemen, om van staatswege arbeid aan de hante te verschaften. Dat alles aan vreemden zou worden overgelaten, is echter op niets gegrond.

Wat de bestellingen betreft, antwoordt de Minister, dat al had slechts een industrieel een verzoek, de bestellingen ook in het Hollandsch te stellen, hij dit zou hebben toegestaan. Er is geen enkele reden, dit te weigeren.

De plannen voor bovenbouw der bruggen zullen door onze ingenieurs ontworpen worden, om, na vergelijking van de algemeene voorwaarden van aanbesteding, bij de algemeene concurrentie te kunnen dienen.

De heer DE KEMPENAEER is het over de aansluiting met den Minister niet eens. Hij blijft een voorstander van spoedige onderhandelingen.

Just om het gewigt der vraag over de exploitatie, en met het oog daaraan 1863 reeds eenige actien gereed zullen zijn, hoopt de spr. dat de Regering de beantwoording niet tot op het laatst zal uitstellen.

De MIN. VAN BINNENL. ZAKEN zegt nog, dat men niet alleen met Hannover kan onderhandelen, zonder tevens ook met andere landen met wie men ook zal moeten onderhandelen over aansluiting. Het zou volgens den Min. tot niets leiden, reeds nu het punt van aansluiting is bepaald. — Wanneer men let op de talrijke werkzaamheden van den Minister, is het niet te verwonderen, dat er tot

duyver geene wet op de exploitatie is ingekomen. De Min. zal echter hierin doen, wat van hem zal afhangen.

Het wetsontwerp wordt hierop met algemeene stemmen aangenomen.

III. Het wetsontwerp tot wijziging en verhooging van Hoofdstuk VIII der staatsbegroting voor 1861.

De heer V. NISSEN betreurt het, dat er uitgaven zijn geschied, niet door de wet vastgesteld.

De begroting, die voorgedragen werd, was onjuist. Dit is geen verwijt tegen den Min., maar hij hoopt, dat in het vervolg dit niet meer gebeuren zal.

De MIN. VAN MARINE zal maken, dat dergelijke misrekening niet meer geschieden zal. Bij de aanvaarding van zijn bestuur heeft de Min. daarvoor maatregelen genomen.

Het wetsontwerp wordt hierop met algemeene stemmen aangenomen.

De wetsontwerpen IV tot inkoop en amortisatie van schuld, en V, goedkeuring van eenige bepalingen van het handels- en scheepvaartverdrag tusschen Nederland en Turkije worden, zonder discussie, aangenomen met algemeene stemmen.

VI. Het wetsontwerp tot bevestiging eener provinciale belasting in Groningen.

De heer VAN EYSINGA geloofde, dat hier aan geene belasting te denken is, waar sprake is van het betalen bij het gebruik van eenen hagen, en dat dus geene bekrachtiging bij de wet te pas komt. Bovendien, men krijgt nu provinciale belastingen, gekregen bij wet en bij besluit; hij vraagt dus, of het niet wenschelijk is, hierin meer eenvormigheid te brengen.

De heer OUBERMERS vraagt, wat het onderscheid is tusschen heffingen, die goedgekeurd moeten worden bij de wet, en die, welke bekrachtiging bij besluit vereischen.

De MIN. VAN BINNENL. ZAKEN zegt, dat tot dus ver alleen tollen niet geregeld zijn bij de wet, en spoedig zal een wetsontwerp daaromtrent worden ingediend.

Wil men niet hetgeen hier geschiedt door de wet regelen, dan zal de toestand nog ongeregelde worden.

Alle heffingen voor publieke dienst moeten rusten op de wet; dat is het onderscheid, waarnaar gevraagd wordt.

De heer OUBERMERS vraagt, of naar het oordeel des Min. alle provinciale heffingen moeten geregeld worden bij de wet, met uitzondering der tollen, volgens het besluit van 1833.

De heer VAN NISSEN TOEPANERDEN vraagt, met het oog op de soorten van wegen, waarop tollen geheven worden, of het de bedoeling is, al die tollen bij de wet te regelen.

De MIN. VAN BINNENL. ZAKEN zegt nogmaals, dat alle heffingen voor publieke dienst moeten rusten op de wet; tollen verschillen in niets van die, welke nu reeds bij de wet geregeld zijn.

Op de vraag van den heer van Nissen zegt de Min., dat ook voor de tollen op geconcessioneerde wegen de beginselen der algemeene regeling zullen gelden.

Het wetsontwerp wordt hierop met algemeene stemmen aangenomen.

VII. Het wetsontwerp tot verlenging van den termijn, omschreven bij art. 3 der wet van 24 Dec. 1857 (N°. 173), wegens het Indisch muntwezen.

De heer DE KEMPENAEER vraagt inlichting over den korten tijd, op sommige buitenbevestigingen gesteld voor inwisseling van ouden koperen munt.

De MIN. VAN KOL. zegt, dat bij de Reg. bekend is, dat eenige handelshuizen, te Macassar, geklaagd hebben over den korten termijn van inwisseling der oude koperen munt. Wanneer het ingediende verzoekschrift bij de Reg. zal zijn ingekomen, zal daarop nauwkeurig worden acht gegeven; de Min. hoopt, dat op den termijn zullen zijn, om een langeren termijn te stellen.

Het wetsontwerp wordt hierop met algemeene stemmen aangenomen.

VIII. Het wetsontwerp tot wijziging der begroting van uitgaven voor de gestichtten te Ommerschans en te Veenhuizen, dienst 1861, wordt zonder beraadslaging aangenomen met algemeene stemmen.

De Kamer is ten slotte in eenige generaal overgegaan tot het onderzoek der raming van hare huishoudelijke uitgaven voor 1863.

Daarna is de zitting gescheiden.

TWEDE KAMER.

Zitting van 20 Junij.

In deze zitting zijn ingekomen de geloofsbrieven van den heer Heydenrijk, nieuw benoemd lid voor het Kiesdistrict Nijmegen; deze stukken worden gesteld in handen van de heeren: Wiatgens, Hoynck en Bots; de eerste bragt in den loop der zitting verslag uit, strekkende tot toelating van het nieuw benoemde lid, nadat hij de eeden, bij de Grandwet gezworen, zal hebben afgelegd. Voorts zijn ingekomen 4 wetsontwerpen, betreffende de geneeskundige staatsregeling, als: tot regeling van het staatsrecht op de geneeskunde; tot regeling der voorwaarden tot uitoefening der geneeskunde, voor geneeskundigen, apothekers, hulpapothekers en vroedvrouwen; tot regeling der uitoefening der geneeskunde en tot regeling der uitoefening van de artsengeneeskunde. Voorts is nog ingekomen een w. o. tot ontbinding van den Raad der Gemeente Heemstede.

Tot rapporteurs zijn door de afdelingen over de navolgende w. o. benoemd als: tot naturalisatie van Schneider en anderen, de heeren de Bieberstein, Dumbay, v. Voorthuizen, Guljé en Blom; tot wijziging van hoofdstuk X der staatsbegroting voor 1861, de heeren de Bieberstein, Delprat, Storm, Lyolams en Blom, en tot aanvulling der Wet op de militaire pensioenen, de heeren v. Twist, v. Lijnden, v. Zuilen, v. Goltstein en Blom.

Vóór den aanvang der beraadslaging over het w. o. betreffende de hersiening van het tarief op den in- uit- en doorvoer, hebben de heeren Blom, Guljé, Ool en Cornelis, rapport uitgebragt op verzoekschriften betreffende dit w. o.

Aan de orde is de beraadslaging over het wetsontwerp tot wijziging van het tarief van regten op den in- uit- en doorvoer.

De heer BLOM verklaarde het hoofdbeginsel te zijn toegedaan van vrijheid en vooruitgang, in alles wat den handel in den algemeenen zin des woords betrof, als moestende strekken om aan den bloei daarvan bevorderlijk te zijn. Daar het in behandeling zijnde wetsontwerp op beginselen rustte, met welke hij zich volkomen kon vereenigen, zeide hij het met belangstelling en onverdeelden bijval ontvangen te hebben, als wordende daarmede, zijns inziens, een belangrijken stap voorwaarts gedaan. Met genoegen had hij vernomen de toezegging der Regering om de wetgeving, die den handel in het algemeen drukte, te hersien; de hersiening van algemeene wet van 1822 kwam hem voor hoogst noodzakelijk te zijn. Had hij alsoo geene bedenking tegen de beginselen, waarop het wetsontwerp gegrond was, met enkele artikelen was hij het, nog niet volkomen eens, en daaromtrent zou hij de discussie afwachten om zijne stem dienszins te bepalen. De bezwaren tegen dit wetsontwerp, in de talrijke bij de Kamer ingekomen adressen geopperd, betreffende de onjuistheid der indiening van het wetsontwerp, de vermindering van bescherming van sommige fabrieken, de verlaging van sommige regten, de heffing naar de waarde enz. had hij allen aanvaard, onderzocht, maar hij was hem niet voorgekomen van dien aard te zijn, om daarom zijn gunstige gevoelen te wijzigen omtrent deze voordracht, die hij hoopte dat het wet zou worden verheven. Hij herinnerde aan eenen sinende in het verslag van de Eerste Kamer over een vroeger wetsontwerp, waarbij vele leden te kennen gaven, hadden dat men, over ondergeschikte bezwaren moest heen stappen, als men het eens was omtrent de hoofdbeginselen, hij hoopte ook dat dit ontwerp een beter onthaal in de Eerste Kamer mogt vinden.

De heer VAN ZUYLEN VAN NIEVHILT verklaarde een voorstander te zijn van vrijen handel, maar daarbij voorzigtigen vooruitgang te willen. Bescherming was nog nadeeliger in een klein land dan in een groot, want in groter rijken had men door de ruime markt meerdere onderlinge concurrentie. Indien door vrijen handel een tak van nijverheid verdween in ons land, waar door grooten handel de industrie ook eigenaardige voordelen had, zouden andere takken bijeen, die de mededinging op buitenlandse markten beter konden opstaan. Een tarief moest echter, behalve uit de oogpunten van vrijen handel en bescherming, ook uit een fiscaal oogpunt worden beschouwd. De inkomende regten waren een te licht te dragen indirecte belasting. In Engeland waar men het slecht van vrijen handel voorreke huldigde, had men de thee 5 à 6 maal meer en ook andere artikelen hooger belast dan hier te lande. Spr. erkende dat het moeilijk was op remingen vanden vermoedelijken opbrengst af te gaan, maar wanneer men er op lette dat het ontwerp van 1860 3 1/2 miljoen als de vermoedelijke opbrengst raamde, gaf hij daarvan de voorkeur boven dit ontwerp, vooral omdat de Minister van Binnenl. Zaken, belastingen wilde afschaffen en zijn ambtgevoel van Kolonien ook op hem het oog had, indien zijne maatregelen in Indië nadeeligen invloed op het belang slot mochten uitoefenen. Hij was aanvankelijk gestemd tegen een verhoogd tarief op de granen, maar hij was daarvan terug gekomen. In het algemeen erkende hij, dat de Minister door antecedenten gebonden was en dat de eischen der wetenschap wel eens in strijd waren met die van de schatkist. Intusschen achtte hij het bedenkelijk, na tot een herziening over te gaan. Het was in zijn oog ontijdig het tarief te wijzigen, terwijl aan ons nog niet de handelsvoordeelen waren toegekend, die andere staten elken ander verleend hebben, en terwijl onderhandelingen met Frankrijk over een handelsverdrag geroerd werden.

De heer OOL behandelde de moeilijkheden, verband houdende aan een tariefshersiening, in verband met de omstandigheden zoo binnen als buiten lande; spreker gaf als resultaat dier beschouwingen te kennen, dat hij het wetsontwerp niet toegedaan, maar in een groot der Regering zijnde, die hier en daar bijeen prijs gesteld het oog op de schatkist of op de bestaande nijverheid. Bij de artikelen, zou hijken, of men elken op dat terrein alijd een ontmeeren. De heer BEINDERS had gehoopt, dat de Regering een afdelend tarief tot 1 p. c. van de waarde op alle artikelen bij den invoer zoude hebben voorgedragen, daar hij reeds eindelijk was, dat slechts één uniform recht geen sprake kon zijn van bevoorreging, en slechts daardoor de handel gering en gelijkmatig werd belast. Hij ontwikkelde breedvoerig zijne meening op dit punt, speciaal in verband met het artikel granen, en besloot met den wensch, dat in deze wet nog een artikel zou worden ingelast, bepalende dat, na 5 of 10 jaar alle wetsontwerpen aan een recht zouden worden onderworpen, gelijkstaande met dat, nu voor de granen voorgesteld.

De heer HEMSKERK A. was van oordeel, dat, alhoewel de keuze door de Regering gedaan, eenig verlies voor de schatkist zou te weeg brengen, hij die keuze echter alreeds bijke. Om trent algemeene punten was Spreker dus van hetzelfde gevoelen als de Regering, en dit in het belang der ontwikkeling van handel en nijverheid. Maar Spreker had een twiifelen: eenige bedenkingen. Deze waren vooral, 1. de wijze om het doel te bereiken door verandering van het tarief, geëntijdig met pogingen om handelsverdragen met andere volken te sluiten. Dit achtte Spreker tot moeilijkheden te kunnen aanleiding geven. En 2. het tarief zelf. Spreker twiifelde of de regten op sommige artikelen voorgesteld wel aan het algemeen belang bevorderlijk zouden zijn. Hij was vooral bezwaar tegen de vermindering van het uitvoerrecht op linnen en de afschaffing van dat op slagvoss en beenderen, hetgeen hij bij het bestaan van een accijnz in het buitenland als een premie van uitvoer beschouwde, terwijl de schatkist die geringe bijdrage noodig had. Wat het opofferen van bezwaren betreft, meende hij dat dit van het standpunt van de Eerste Kamer aannemelijk was, maar dat de Tweede Kamer gebruik moest maken van het recht van amendement, om regeringsvoorstellen te verbeteren. De heer MAOKAY was voor het stelsel van tariefshersiening; niet voor dat van handelsverdragen. Spr. dacht dat men dien laatste weg reeds verlaten had. Hij vroeg den Min. van Financien alomog naar opgaven van de geldelijke resultaten van dit tarief